

fra forskellige Sider for at faa Foden paa Arbejdernes Nakke. Nu vel, det kunde jo være, at den, som ler sidst, ler bedst.

Martin Olsen: Det ærede 14de tingvalgte Medlem (Tvede) fremsatte nogle Bemærkninger paa sin sædvanlige rolige og værdige Maade, men de indeholdt dog en Del, som jeg synes trænger til Imødegaelse, fordi det var vildledende. Det ærede Medlem talte saaledes om, at der var gjort betydelige Indrømmelser, men, sagde han, vi har ladet dem falde. Det er ikke rigtigt. Vi stiller dem her som Ændringsforslag, og hvis det ærede Medlem ikke vil lade dem falde, kan han jo stemme for dem; saa falder de ikke. De falder kun, hvis det ærede Medlems Parti og Venstre ikke stemmer for dem. Vi har altsaa opretholdt dem.

Dernæst talte det ærede Medlem, ligesom man har gjort fra anden Side, om de formodede Misbrug og mente, at Kontrollen maatte være stærkere; han mente, at de smaa 200 Misbrug, som tidligere er omtalt af mig, de 1,06 pCt., viste, at der har fundet Misbrug Sted. Ja, det gør de, men hvis det ærede Medlem vil være retfærdig, og det gaar jeg ud fra, han vil, maa han erindre, under hvilken Situation disse Misbrug er fremkommet: de fremkom under Krigen, da der blev lukket op for Arbejdsløshedskasserne, saa at vi paa eet Aar fik 75 000 Medlemmer ind i Kasserne, væsentlig Folk, som ikke vilde være der, og som ikke alle var af den bedste Slags. Det er Grundlaget, men desuagtet, altsaa til Trods for at Lovens Tendens hviler paa et ekstraordinært Grundlag, vil man have, at den skal gælde for ordinære Forhold.

Den højtærede Indenrigsminister var langt ude og talte meget. Det var ikke alt sammen lige lødigt, men det kan det jo heller ikke være, naar man skal tale saa meget; paa mig gjorde det nærmest Indtryk af, at Venstres Ordfører ikke havde gjort det godt nok, og saa maatte Ministeren selv tage fat; men det maa naturligvis blive en Sag imellem de to. Den højtærede Minister sagde, at den ene Part trak sig tilbage. Nej, det er ikke rigtigt, det er den anden Part, som har trukket sig tilbage; den ene Part har i det væsentlige opretholdt de Krav, der har været stillet til Arbejderklassen udover de Krav, som har været fremsat ved tidligere Behandlinger af Arbejdsløshedsloven. Man vender det hele Tiden om og siger, at det er os, der har stillet Krav, men Forholdet er det, at vi kun har anmodet om, at nogle af de

maatte mildnes eller forsvinde. Den højtærede Minister udtalte endvidere, at vi ikke har gjort Indrømmelser. Hvad er det for en Tale? For det første har vi taget over en halv Snes Ændringsforslag, indeholdende berettigede Krav, tilbage, Forslag om Ændringer af de forringede Vilkaar, man har budt os; jeg kan f. Eks. nævne et Ændringsforslag angaaende Kasserens Bidrag, som ikke er noget uvæsentligt Spørgsmaal. Venstre forudsætter, at Kasserne yder Bidrag til Nødhjælpsfonden; men da vi ikke kan se, at det er noget berettiget eller rimeligt Krav, stillede vi Ændringsforslag om, at den paagældende Bestemmelse skulde udgaa. Nu vel, vi strøg dette Ændringsforslag, idet vi sagde: Det er kun et Pengespørgsmaal, men de andre Forslag er af meget større Betydning, og det bliver dyrere for Arbejderne, hvis de bliver staaende; vi maa hellere ofre Pengene, hvis det *saa* er muligt at faa disse andre bekostelige Forslag ud. Men det er altsaa ikke sket.

Den højtærede Minister talte dernæst om § 6 og mente, at Bestemmelsen gjaldt for *alle* arbejdsløse. Det er ikke rigtigt; den gælder netop kun for Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne. Derimod er der et andet Ændringsforslag, nemlig Nr. 41, som handler om ekstraordinær Arbejdsløshed, og *det* gælder for baade den ene og den anden Kategori. I Lovforslaget staaer der jo, at Kortet skal opbevares af Arbejdsgiveren — Bestemmelsen kunde maaske være kommet ud, det er en Ting for sig, men nu staaer den der. Dette har man altsaa opretholdt, fordi vi ikke vilde gaa ind paa *alt*, hvad de Herrer forlangte, men det kunde vi altsaa ikke.

Den højtærede Minister var atter inde paa § 20, men gik mærkværdig let hen over det. Naa, det var ogsaa det klogeste. Han kunde henvise til sine tidligere Forklaringer, og saa lod han en Bemærkning falde om, at det ikke var sikkert, at det var Paragraffen, der var noget i Vejen med, det kunde ogsaa være min Skyld, fordi jeg savnede det Organ, som er nødvendigt for at begribe Paragraffen. Ja, naturligvis, naar en saa overlegen Mand som den højtærede Indenrigsminister skal bedømme andre, maa det blive omtrent paa denne Maade, men jeg havde dog tænkt mig, at den højtærede Minister, uagtet han kommer fra en Latinskole, kunde give sine Tanker et saadant Udtryk, at man kunde faa Forstaaelsen af, at han er kommet ud over Elevalderen. Den ærede Ordfører opfyldte til Punkt og Prikke det, jeg havde spaaet vilde ske.